

Keresztyének és a pénz

Írta: Ron McKenzie

Sok tanítás hangzik el a gyülekezetekben a pénzről, konkrétan a 'vetésről és aratásról'. Aggódok amiatt, hogy ez a tanítás Isten áldását váróvá teheti a gyülekezeteket, akik várják a rakományokat. (Egy napon hajók és repülőgépek jönnek anyagi javakkal.). Széles körben elterjedt hiedelem, hogy Isten egy napon gazdaggá tesz minket. Ez komoly veszélyt jelent a gyülekezetek számára.

Meg kell értenünk, hogy csak három út van, ahogyan Isten pénzt tud adni egy keresztyének.

1. A munka

Isten meg tud áldani minket munkával. Ha egy személy alkalmazott, akkor többlet munkákat kell vállalnia, hogy növekedjen a fizetése, vagy egy nagy végkielégítést kap az elbocsátáskor. Ha a keresztyén egy üzletember, akkor Isten meg tudja áldani az üzlete felfutásával. Ha a keresztyén egy befektető, akkor Isten meg tudja áldani olyan szellemi vezetéssel, hogy jó befektetéseket válasszon. Mindenesetre a keresztyéneknek szorgalmasaknak kell lenni és keményen dolgozni, hogy áldásban részesüljenek.

2. Csodák

Isten tud csodát tenni, hogy pénzt biztosítson. Amikor Jézusnak pénzre volt szüksége, hogy kifizesse a templomadót, elküldte Pétert halászni. Péter talált egy tallért a hal szájában (Máté 17:27). Ebben a helyzetben, Isten csodát tett, hogy pénzt biztosítson Péternek és Jézusnak. Az ilyenfajta csoda viszonylag ritka még Jézus esetében is. Az ő szükségletei többnyire a támogatók által volt biztosítva. (Luk 8:3).

Ebben az esetben feltételezem, hogy Isten nem hozott létre egy új tallért (ez inflációhoz vezetne). Inkább egy halász veszíthette el azt a tallért és a hal pedig lenyelte. A csoda Péter esetében a hal megtalálása volt és nem a tallér létrehozása. Illés hollók általi etetése egy hasonló típusú csoda (1 Kir. 17:5,6).

Néha, amikor az emberek kétségbeesett helyzetekben vannak, Isten teremtő csodákon keresztül elégíti meg az ő embereit. A legjobb példa az ötezer megvendégelése (Luk. 9:13-17) és száz ember megetetése (2 Kir. 4:42-44). Másik példa az özvegy olaja és lisztje, hogy megetesse Illést. (1 Kir. 17:5,6) és az özvegy korsó olaja (2 Kir. 4:3-7). Két érdekes dolog van ezekkel a csodákkal kapcsolatban. Először is, azok áldásul voltak más emberek és nem Isten szolgálai számára. Mindkét esetben, az özvegy volt a haszonélvezője a csodának (aki felé Istennek különleges gondoskodása volt). Másodsor, hogy Isten csak ételt biztosított, és nem pénzt. Az asszony, aki segítette Illést kaphatott volna pénzt, de elsődlegesen azért, hogy megoldja az ő adósságát.

3. Megosztás

Az adakozás és az anyagi javak megosztása a keresztyén hit lényege. (Ap.csel 2:45). A fő módja, hogy Isten megáldjon egy keresztyént többlet pénzzel az, hogy egy másik keresztyén adjon neki. Néha nem keresztyén fog adni nekünk. (2 Móz.12:36). A nem keresztyének nem olyan jók az Isten hangjának meghallásában, ezért ők néha jobb adakozók.

Az anyagi javak megosztása a Szent Szellem jelenlétének a megnyilvánulása (Ap.csel 2:44,45 4:31-33)

Csak ez a három módja van, hogy Isten meg tudjon áldani bennünket extra pénzzel. Az első a legfontosabb, a második ritka szükségégek esetén működik és a harmadik a legáltalánosabb. Ez azt jelenti, hogy nincs „könnyű pénz”. Amikor keresztyének imádkoznak pénzproblémájukban, gyakran azt várják, hogy Isten egy teremtő csodával fog válaszolni. Ez nem a normál módja annak, ahogy Isten munkálkodik, ezért ők gyakran csalódnak. Ő gyakrabban használja a másik két módszert valamelyikét.

Pál gyakran kapott pénzügyi támogatást más keresztyénektől. (3. módszer). Isten esetleg néha küldött vihart, ami veszélyeztette az emberek sátrait és nött az igény a sátorkészítés iránt. (1. módszer). Azonban nincs bibliai bizonyíték arra, hogy az Úr teremtő csodákon keresztül biztosított volna pénzt Pálnak. (3. módszer). Az életünkben mi hasonló mintára számíthatunk.

Egyenlőség

Pál világosan beszél az anyagi javak megosztásának alapelveiről a 2 Kor 8:8-15-ben. Isten úgy teremtette a világot, hogy anyagi javainkat megosszuk. Minden ember különböző képességekkel és szükségekkel rendelkezik, így a gazdagság és a jövedelem szükségszerűen egyenlőtlen. Pál mégis azt mondja, hogy az egyenlőség fontos cél. (v13). Ez nem azt jelenti, hogy minden keresztyénnek pontosan ugyanannyi pénzzel kellene rendelkeznie. Inkább azt jelenti, hogy minden személy annyival kell, hogy rendelkezzen, amennyi az ő szüksége. Mint a manna esetében, senkinek sem volt több vagy kevesebb, mint amennyire szüksége volt. (v.14-15).

Isten egy dilemmában hagyott bennünket. Hogyan tudjuk mi megvalósítani ezt a fajta egyenlőséget a földön, amikor természetszerűleg egyenlőtlenség van? A legtöbb filozófus egyetértett a céllal, de nem értettek egyet a megvalósítás hogyanjában. Robin Hood megpróbálta megvalósítani az egyenlőséget a gazdagok megrablásával, javaikat a szegényeknek adva. A szocialisták a gazdagok megadóztatásával és a szegényeknek adásával próbálják ugyanezt megvalósítani. Ezen módszerek egyike sem működött.

A keresztyén válasz az egyenlőség dilemmájára egy egyenlőtlen világban az **anyagi javak megosztása**. Azok, akik többel rendelkeznek, mint amire

szükségük van, adjanak azoknak, akik nem tudják kielégíteni a szükségüket. Ezt a viselkedésmódot mutatta be Jézus aki gazdag volt, de szegénnyé lett, hogy mi meggazdagodjunk. (v. 9). Keresztyéneknek, akik gazdagok, kellene adniuk azoknak, akik szegények, így ők be tudnák tölteni az ő szükségüket. Ez egy nagyon radikális látás, de a gyülekezetek nem veszik ezt komolyan. Ha mi valóban betartanánk ezt, a keresztyén közösségeken belüli jövedelem elosztás sokkal nagyobb lenne, mint a világban. Valójában ez nem téma. A gyülekezetben vannak néhányan, akik nagyon gazdagok és mások nagyon szegények; nincs különbség a világhoz viszonyítva.

János is még inkább megerősítette Pál pénzről szóló üzenetét. Azt mondta:

„Akinek pedig van miből élnie e világon, és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól az ő szívét, miképpen marad meg abban az Isten szeretete? (1 Ján 3:17)

Ezt követően a 10. versből, János a mi életünk lehelyezéséről beszél más testvérekért. Azt mondja, hogy anyagi javainknak más hívőkkel való megosztása Isten szeretetének mértéke bennünk. Egyenlőtlenségek egy keresztyén gyülekezetben annak a jele, hogy Isten szeretete hiányzik belőlünk.

Pál hasonló tanácsot adott Timótheusnak.

„Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, aki bőségesen megad nekünk mindent a mi tápláltságunkra; **Hogy jót tegyenek, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, legyenek szíves adakozók, közlők,** Kincset gyűjtven magoknak jó alapul a jövőre, hogy elnyerjék az örök életet.
(1 Tim 6:17-19)

A parancsolat azt mondja nekünk, hogy legyünk adakozók és készségesek az anyagi javak megosztására.

Ezért kevesebb tanítás kellene a gyülekezetnek való adakozásról és több a más keresztyéneknek való adásról. Meglehetősen keménynek találtam, amikor Isten azt mondta nekem, hogy adjak pénzt egy másik személynek, annak ellenére, hogy nem mindig kezelte a pénzt valami bölcsen.

Gazdagság átadása

Korunk nagy iróniája valójában az, hogy sok keresztyén programra kevés pénz jut. Sok prófécia volt arról, hogy Isten megígérte, hogy a világ anyagi javait a gyülekezeteknek adja. Kétségeim vannak ezzel kapcsolatban.

A nyugati gyülekezetek rendkívül gazdagok. Ha összeadnánk az összes nyugati keresztyének teljes jövedelmét, akkor hatalmas összeg jönne ki. Messzemenően túlhaladná a Római Birodalom bevételeit Jézus idejében. Hasonlóképpen, ha

összeadnánk a nyugati keresztyénség tulajdonában lévő összes vagyont, az óriási érték lenne, mérhetetlenül nagyobb, mint Salamon gazdagsága. A gyülekezetek vagyona szintén óriási.

A mai gyülekezetek sokkal gazdagabbak, mint a korai gyülekezetek voltak. Alkalmazva a táalentumok példázatát, Jézus száz táalentumot adott nekünk, míg összehasonlítva egyet a korai gyülekezeteknek. Mégis a korai gyülekezetek sokkal több mindent elvégeztek az egy táalentummal, mint amennyit mi elvégzünk a száz táalentumunkkal.

Mindaddig, míg meg nem tanuljuk az anyagi javak megosztásának erejét, nem valószínű, hogy Isten a világ javait a gyülekezeteknek adja. Nem bíz meg bennünk. Sokkal valószínűbb, hogy azt gondolja, hogy jobb lenne, ha kevesebb vagyonunk lenne, mert akkor az kibillentene bennünket nyugalunkból. Sokkal valószínűbb, hogy a mi vagyonunkat a harmadik világ keresztyéneinek adná, akik valóban szükségben vannak.

A sátor ereje

Egy egyszerű példa az erő megosztására. Ha tíz ember fog adni tizedet az ő jövedelméből egy tizenegyedik személy számára (akinek nincs jövedelme), akkor annak a személynek a támogató tíz személy jövedelmének átlagával megegyező jövedelme lesz.

Ez azt jelenti, hogy tíz ember képes támogatni egy személy teljes idejű szolgálatát. Ami azt jelenti, hogy egy száztagú gyülekezet tíz teljes idejű keresztyén munkást tud támogatni. Ha azok valamelyike a harmadik világ országaiban él, a megélhetés költségei alacsonyabbak, a gyülekezet tizenöt teljes idejű szolgálót fog tudni támogatni. Azok közül sokan evangélisták lehetnek. Ha a gyülekezet alkalmazná ezt a gondolkodásmódot, akkor a gyülekezet sokkal nagyobb hatást gyakorolna a világra.

Aggódás

A gyülekezetben megtanulva az anyagi javak megosztását sokkal könnyebb lesz Jézus parancsolatai szerint élni, és nem aggódni a szükségünk miatt (Máté 6:25-34). Nem kell, hogy aggódjunk, mert tudjuk, hogy a keresztyének adnak nekünk, amikor szükségben leszünk, éppen úgy, ahogyan mi adtunk nekik, amikor ők szükségben voltak. A vagyon és a jövedelem megosztása valóban felszabadítja a keresztyéneket, hogy először Isten Királyságát keressék.

Fordította: Abonyi Sándor

Jászberény, 2009-06-26